

SUNDAY BEFORE CHRISTMAS

Icon of the Nativity of Our Lord -- December 25th

December 18, 2016

**SUNDAY BEFORE NATIVITY - OF THE HOLY ANCESTORS OF CHRIST
TONE 6**

THE HOLY MARTYRS, SEBASTIAN AND HIS COMPANIONS

SCHEDULE OF SERVICES FOR THE WEEK OF DECEMBER 19 – DECEMBER 25

SATURDAY, DECEMBER 24 – SATURDAY BEFORE THE NATIVITY – VIGIL OF NATIVITY

9:30 AM – DIVINE LITURGY

9:00 PM – Great Vespers followed by “З Нами Бог - God is with us” Great Complines

SUNDAY, DECEMBER 25 – THE NATIVITY IN THE FLESH OF OUR LORD AND GOD AND SAVIOR JESUS CHRIST

9:30 AM – Divine Liturgy For All Parishioners

Mark Your Calendars

Sunday, January 15, 2017: 12:00 Noon:
Ukrainian Christmas Dinner
in the church hall.

Cost: Adults: \$25.00
Children 5-12: \$10.00
Children under 5: free

LET'S GO CAROLING!

BETWEEN DECEMBER 25 AND FEBRUARY 2 LET'S VISIT PARISHIONERS, SHUT-INS, AND NURSING HOMES TO BRING CHRISTMAS CHEER. PLEASE CONTACT FR. JAMES IF YOU ARE INTERESTED IN PARTICIPATING, WOULD LIKE TO BE VISITED OR KNOW OF SOMEONE WHO WOULD LIKE TO BE VISITED.

Suggestions for Celebrating Christmas

- 1) Give thanks to God by attending Church.
- 2) Seek peace with those we may be at odds with.
- 3) Give an anonymous gift to a stranger in need.

Greeting Cards

Christmas Cards and various other greeting cards are for sale in the Church Hall. Please see Mary Kitt to purchase.

Church Decorating and Cleaning

Please come on Wednesday, December 21st at 10:00 AM to help clean and decorate the Church for the feast of the Nativity of our Lord.

Flower Collection

Special envelopes are available in the back of the church do help with the purchase of flowers for the Feast of the Nativity.

CHRISTMAS PASTORAL LETTER OF HIS BEATITUDE SVIATOSLAV

Most Reverend Archbishops and Metropolitans, God-loving Bishops, Very Reverend Clergy, Venerable Monastics, Dearly Beloved Brothers and Sisters, in Ukraine and throughout the world

*And the Word became flesh and dwelt among us, and we have seen his glory,
glory as of the only Son from the Father, full of grace and truth.
John 1:14*

Christ is born! Glorify Him!

Today our hearts are filled with lightsome Christmas joy. The eternal God becomes man, so that man might be united and reconciled with Him forever. The Son of God becomes the son of the Virgin from Nazareth and allows Himself to be carried in human arms. For us, Christians, this great and unfathomable Mystery of the incarnation of the Son of God is the key to knowing the nature of God and understanding the history of salvation. The Nativity of Christ shows us who God is and who we are to be in relation to Him and to one another.

Gazing upon the pre-eternal God born in a simple stable cave, the Church sings: “From the bosom of the Father You came forth, O Lover of mankind, and in ineffable humility accepted supernatural poverty. You, O Lord, deigned to dwell in a cave, and, as a child, You, the Creator and Lord, are nursed at the breasts. Therefore, led by a star, the Magi bring You gifts, as to the Lord of creation, and the shepherds and angels wonder and cry out: Glory to God in the highest, Who is now coming in the form of a human being, to be born on earth” (Sunday before Nativity, Matins Praises).

In the birth of His Only-begotten Son among us, the almighty Creator of all that is seen and unseen shows us the reality of the most important and deepest truths on how parents are to regard their own child. He treats His creation as a loving Father, who sees to it that His small child has everything necessary for life and for growth to maturity, in His Image and Likeness. And in the figure of the Most Holy Theotokos, He reveals to us the grandeur of a mother, who shares of her own body in order to bring her child into the world, and with tenderness and dedication watches over it, bestowing upon it the highest efforts of her soul, her spiritual world, full of the grace of the Holy Spirit.

The Only-begotten Son of God, “True God from true God,” in order to fulfill the will of His Father, chose to be conceived and be carried for nine months in a mother’s womb, and to be born in all the frailty and weakness of human nature, “taking on the form of a slave” (see Phil 2:7). He did not merely become a human being, but took upon Himself all human susceptibility and helplessness, and having become an infant, experienced all the difficulties and dangers associated with human life. In Christ Jesus, God has once and for all taken upon himself the fullness of all that we consider “being Human”—the full measure of human existence with all its greatness, but also all its drama.

Based on this divine-human experience, the Almighty knows about that which hurts in me, why I cry or rejoice. He knows each one of us, because until the end of the world He continues to live with humanity and in humanity. He continues to share in every human suffering, He rejoices in every joy of ours, He continues to die in each human death, He continues to be persecuted and dishonored in each person whom the present world rejects and scorns. Christmas is the birth of God in me, the incarnation of the Son of God in my human history, in my life, no matter how trivial and complicated it may seem to me. Thus, my life, whatever the case, acquires meaning, for that, which is personally mine, has forever become personal for Him!

Today Christ the Lord is born in the history of our people and of His holy Church “for our sake and for our salvation.” In this moment of history, which we are experiencing together, He “is able to save to the uttermost those who draw near to God through him, since he always lives to intercede,” as we read in the Epistle to the Hebrews (7:25). As then in Bethlehem Jesus needed Mary and Joseph to bring him into the world of mankind, so today He needs us, Christians of the third millennium, so that through our faith we might bring Him into our world, into present history and culture. Even more, we must bring Christ, born today for our salvation, into the corners of our personal, family, and social life. God wants to enter there and be personally present. However, He respects our free will and waits for us to be open to Him.

Therefore, it depends on us: to let Jesus Christ into our lives, or to close the door before Him, as was the case with the inns of Bethlehem. Where God is received, there everything is brought to life and is renewed. Those who open their hearts to Him receive hope, a new sense of their own existence, today and for the future. And on the contrary, where He is rejected or not allowed to enter everything dies, is subject to decay, ruin, and corruption. There one abides under the authority of death, is subject to false gods, violence, and deceit, and in the end loses meaning in his or her life, loses hope in tomorrow, as everything dies before their eyes already today.

So let us celebrate Christ’s Nativity, allowing the Savior who is being born to enter into our intimate selves. Let us wrap Him in the swaddling clothes of our personal, family, and social life. Let us warm Him with our hope, like the wise men who followed the Christmas star. May our everyday life be enlightened by the tender love, that the Divine Babe pours out on us.

In our personal lives let us avoid sin and do good. Let us make an effort, so that our thoughts and life choices be filled with God. Let us live in such a way that our neighbors might see that we are God’s children, following His Word and His Commandments. In difficult times let us not forget that our Lord God loves with His limitless love, which is greater than our mistakes and failures, is stronger than our sins and offenses. Our Creator desires that we always be able to bring this love of His into the lives of others—and to bring it to life in our relationships and in our actions. Christmas is not only an historical event “in the days of Herod, king of Judea” (Lk 1:5). Christmas is a spiritual event of God’s unceasing presence, embodied in every moment and every place, fulfilled for me and in me.

In our family lives, in everything, let us seek to live in love and harmony. Parents, remember that most frequently children create an image of God on the basis of your behavior, your love for one another, your sacrifice, generosity, and joy of life. Teach them to pray with sincerity first

of all by your own example. In all remember that your children have been entrusted to you by the very Creator and Heavenly Father, so that you might raise them in love for Him, and for His glory. Especially in these festive days, provide them with wonderful Christmas memories, so they might experience the joy of the Christian life, which allows one to overcome all difficulties and adversities.

In our social life, especially in midst of today's economic and political challenges, and military conflict, let us remember that God is with us! We are not alone in the pain, suffering, and blood of this war. In His birth our Lord is made incarnate also today, in this historical moment in which we are called to live and die, build and restore, defend our Country from its enemy, and heal the wounds of the past and present. On Christmas Day, it is to us that St. Paul speaks, calling us to holiness of life: "...so that Christ may dwell in your hearts through faith—that you, being rooted and grounded in love, may have strength to comprehend with all the saints what is the breadth and length and height and depth, and to know the love of Christ that surpasses knowledge, that you may be filled with all the fullness of God" (Eph 3:17–19).

As Christians, we are called today to be like the shepherds in the Gospel, who first received the news of the birth of the Savior, to carry it into the world and share it with our neighbors. In fulfilling this Christmas task, let us fill our homes, churches and our whole land with the singing of our ancient koliada-carol. Today let our koliada resound in all Ukraine and wherever there beats a Ukrainian heart! Let the joy of today's feast fill us with hope of victory, not ours, but Christ's, who alone can bring together that, which today seems hopelessly divided, both in Ukraine and throughout the world.

Let us carry the newborn Savior in our caroling to all who today are sad or feel lonely. Let us share our joy and Holy Vigil Supper with those who thirst and hunger for justice and human attention. Let us visit those who are imprisoned, who are far from home or travelling. Let us carry the heavenly light of Christmas to the wounded and the suffering. Let us remember in prayer those held captive, those who suffer abuse and call out to God for the light of hope while under fire in the so-called demarcation line, on the occupied territories of Eastern Ukraine and Crimea. Let us be united in our thoughts and prayers with our soldiers, who are courageously defending our Christmas. Let us not forget about those, who anxiously await their safe return.

Wherever you may be, Dear Brothers and Sisters, from the youngest to the oldest, whether in Ukraine or abroad, from my sincere heart I wish each of you a tasty kutia, a Christmas full of cheer, and a happy and blessed New Year!

Christ is born! Glorify Him!

† SVIATOSLAV

Given in Kyiv at the Patriarchal Cathedral of the Resurrection of Christ, on the feast of the Holy and All-Praised Apostle Andrew the First-called, the 13th of December in the 2016th Year of our Lord

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященним і Преосвященним Архієпископам та Митрополитам, боголюбивим єпископам, всечесному духовенству, преподобному монашеству, возлюбленим братам і сестрам, в Україні та на поселеннях у світі суцим

І Слово стало тілом, і оселилося між нами, і ми славу Його бачили – славу Єдинородного від Отця, благодаттю та істиною сповненого.

Ів. 1, 14

Христос рождається! Славимо Його!

Сьогодні наші серця сповнені світлою різдвяною радістю. Предвічний Бог стає людиною, щоб людину навіки поєднати і примирити із Собою. Син Божий стає сином Діви з Назарета, усемогутній Бог робить себе немічною дитиною і дається носити на людських руках. Для нас, християн, це велике і незбагненне Таїнство воплощення Сина Божого є ключем до пізнання природи Господа Бога, Його любові до людського роду та розуміння історії спасіння. Різдво Христове показує нам, ким є Бог і якими повинні бути ми у ставленні до Нього та одне до одного.

Споглядаючи на споконвічного Бога, народженого в убогому вертепі, Церква співає: «З лона Отчого зійшов Ти, Чоловіколюбче, і несказаним смиренням прийняв надприродне убозтво. Ти, Господи, зволив поселитися у вертепі і, як дитина, годуєшся грудьми, будши Творцем і Господом. Тому приведені зорею мудреці приносять Tobі дари, як Володареві створіння, а пастухи й ангели дивуються і кличуть: Слава на висотах Богові, що йде, як людина, на землю родитися» (Неділя перед Різдом, хвалитні стихири).

У народженні між нами свого єдинородного Сина всесильний Творець всього видимого й невидимого відкриває нам правду про найважливіші та найглибші істини ставлення батьків до власної дитини. Він поводить ся зі своїм творінням як люблячий Батько, який дбає, щоб Його дитина мала все, що потрібне їй для життя і для зросту до зрілості, на Його Образ і Подобу. А в постаті Пречистої Богородиці Він об'являє нам велич матері, яка ділиться власним тілом, щоб привести дитину на світ, і день та ніч у ніжності й відданості чуває над нею, обдаровуючи її найвищими силами своєї душі, своїм духовним світом, сповненим благодаті Святого Духа.

Єдинородний Син Божий, «Бог істинний від Бога істиного», виконуючи волю свого Отця, захотів зачатися і виношуватися дев'ять місяців у материнському лоні та народитися у всій немочі й слабкості людської природи, «вид раба прийнявши» (пор. Фил. 2, 7). Він не просто став людиною, а взяв на себе всю людську вразливість і беззахисність і, ставши немовлям, особисто пережив усі труднощі й небезпеки, пов'язані з людським буттям. У Христі Ісусі Бог назавжди взяв на себе повноту того, що зовемо «бути Людиною» – усі виміри людського існування з усією його величчю, але водночас з усією його драматичністю.

На основі такого боголюдського досвіду Всевишній знає про те, що мене болить, чому я плачу чи радію. Він знає кожного з нас, тому що аж до кінця світу продовжує жити з людиною і в людині. Він продовжує страждати в кожному людському терпінні, радіє кожною нашою радістю, продовжує вмирати в кожному смертному, продовжує бути переслідуваним і приниженим у кожній особі, яку сучасний світ відкидає і зневажає. Різдво – це народження Бога в мені, втілення Сина Божого в моїй життєвій історії, у моєму житті, хоч би яким нікчемним чи складним воно мені видавалося. Тож моє життя в будь-якому разі має сенс, бо те, що є моє особисте, навіки стало і Його особистим!

Сьогодні Христос-Господь народжується в історії нашого народу і його святої Церкви «задля нас, людей, і нашого ради спасіння». У цю історичну мить, яку ми соборно переживаємо, Він «може спасти повіки тих, які через Нього до Бога приступають, бо Він завжди живий, щоб за них заступатися», як читаємо в Посланні до євреїв (7, 25). Але як колись у Вифлеємі Ісус потребував Марії та Йосифа, щоб внесли Його у світ людини, так сьогодні Він потребує нас, християн третього тисячоліття, аби ми своєю вірою впровадили Його у наш світ, сучасну історію і культуру. Навіть більше, мусимо ввести Христа, сьогодні рожденного задля нашого спасіння, в усі закутки особистого, сімейного і суспільного життя. Бог хоче туди ввійти і бути там особисто присутнім, однак поважає нашу волю і чекає на нашу відкритість до Нього.

Тож від нас залежить – впустити Ісуса Христа до себе або зачинити перед Ним двері, як це було із заїздами у Вифлеємі. Де Бога приймають – усе оживає і відновлюється. Хто відкриває Йому своє серце, отримує надію, новий сенс власного існування сьогодні і в майбутньому. І навпаки, де Його викидають чи не пускають – усе завмирає, піддається тлінню, занепадові й корупції. Там людина перебуває під владою смерті, під впливом фальшивих божків, насильства й брехні та, врешті, втрачає сенс власного життя, надію на завтра, бо все вмирає на її очах вже сьогодні.

Тому святкуймо Різдво Христове, впускаючи Спасителя, що народжується, у все, що є нашим сокровеним. Огортаймо Його пелюшками нашого особистого, сімейного та суспільного життя. Зігриваймо Його нашою живою вірою. Відважно прямуймо за Ним нашою надією, як мудреці за різдвяною зорею. Хай наше сьогодніня буде освітлене ніжною любов'ю, яку виливає на нас Божественне Дитя.

В особистому житті бережімо себе від гріха та чинімо добро. Стараймося, щоб наші думки та життєві рішення були сповнені Богом. Живімо так, щоб усі наші ближні побачили, що ми діти Божі, бо йдемо за Його Словом і Його Заповідями. У складних життєвих обставинах не забуваймо, що Господь Бог нас любить своєю безмежною любов'ю, яка більша за наші промахи і невдачі, сильніша за наші гріхи та провини. Наш Творець хоче, щоб ми повсякчас були здатні цю Його любов вносити в життя інших – втілювали її в наших стосунках і вчинках. Різдво Христове – це не тільки історична подія «у дні Ірода, царя юдейського» (Лк. 1, 5). Різдво Христове – це духовна подія безнастанної Божої присутності, яка втілюється в кожному мить і на кожному місці, яка здійснюється для мене і в мені.

У нашому сімейному житті стараймося в усьому жити в любові й злагоді. Батьки, пам'ятайте, що найчастіше діти творять образ Бога на основі вашої поведінки, вашої любові одне до одного, вашої самопожертви, щедрості й життєвої радості. Виховуйте їх до щирої молитви насамперед власним прикладом. У всьому пам'ятайте, що ваші діти доручені вам самим Творцем і Небесним Батьком, щоб ви їх зростили в любові до Нього і на Його славу. Саме в ці святочні дні творіть для своїх дітей прекрасні спомини Різдвяних свят, щоб вони могли відчутися радість християнського життя, яка дає можливість долати всі труднощі й негаразди.

У нашому суспільному житті, особливо серед нинішніх економічних, політичних та воєнних викликів, пам'ятаймо, що з нами – Бог! Ми не самотні серед болю, страждань і крові в цій війні. У своєму Різдві Господь вочлонується і сьогодні, у той історичний момент, в якому нам доводиться жити і вмирати, будувати і відроджувати, захищати нашу Батьківщину від ворога і лікувати рани минувшини та сьогодення. Це до нас у день Різдва Христового звертається ап. Павло із закликом до святості життя: «...щоб Христос вірою оселився у серцях ваших, а закорінені й утверджені у любові – ви спромоглися зрозуміти з усіма святими, яка її ширина, довжина, висота і глибина, і спізнати оту любов Христову, що перевищує всяке уявлення, і таким чином сповнилися усякою Божою повнотою» (Еф. 3, 17–19).

Ми, як християни, покликані сьогодні, подібно до євангельських пастушків, що першими прийняли звістку про народження Спасителя, нести її у світ і ділитися нею з ближнім. Виконуючи це різдвяне завдання, наповнюймо наші оселі, храми та всю нашу землю співом прабатьківської коляди. Нехай колядує сьогодні вся Україна і всі усюди, де б'ється українське серце! Нехай радість нинішнього празника сповнює нас надією на перемогу, не нашу, а Христову, який єдиний зможе об'єднати те, що видається нам сьогодні безнадійно роз'єднаним, як в Україні, так і в широкому світі.

Принесімо новонародженого Спасителя в наших колядках до кожного, хто сьогодні сумує чи почувається самотнім. Поділімося нашою радістю та Святою вечерею з тими, хто спраглий і голодний справедливості та людської уваги. Завітаймо до тих, хто ув'язнений, перебуває на чужині чи в дорозі. Принесімо небесне світло Різдва до поранених і страждених. Згадаймо в молитвах про полонених, хто зазнає знущань і волає до Бога про світло надії під обстрілами на так званій лінії розмежування, на окупованих територіях на Сході України та в Криму. Думками і молитвою єднаймося з нашими воїнами, які відважно захищають наше Різдво. Не забуваймо і про тих, хто з нетерпінням чекає на їх щасливе повернення додому.

Хоч би де ви були, дорогі браття і сестри, від наймолодшого до найстаршого, чи в Україні, чи на поселеннях, зі щирого серця бажаю кожному з вас смачної куті, веселих свят Різдва Христового та щасливого і благословенного нового року!

Христос рождається! Славимо Його!

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового, у день Святого всехвального апостола Андрія Первозванного, 13 грудня 2016 року Божого

TRAVELING ICON OF OUR LADY OF POCHAIV

Why is it called the Traveling Icon?

Each week beginning next Sunday immediately following the Divine Liturgy, the Traveling Icon of Our Lady of Pochaiv will be formally passed from one family to the next. The recipient family will display the Icon throughout the week in their home and pray with it, as a family, once a day—total time about 15 minutes per day. The suggested prayers will be provided, along with scripture readings for each day.

Why are we doing this?

The purpose of the Traveling Icon is to recognize and encourage family unity. It is one element of a vibrant parish, and dovetails with the desire of our Bishops to encourage more time spent in prayer. The Icon will help bring the family together at least once each day in prayer, thus allowing the Holy Spirit to be present

daily amongst us. The goal is to encourage and enrich the daily prayer life of each parishioner and their family.

What if I'm single and/or live alone?

By all means, sign up for the Traveling Icon. Venerating the Icon is appropriate for individuals as well as families. Also, Fr. James will deliver the Traveling Icon to those parishioners who are homebound or otherwise unable to attend Liturgy.

How do I participate?

There will be a signup sheet in the back of the Church. Please sign up for a week to ensure there are no blanks. Volunteer for one or more weeks today!

“OUR SAVIOR, BOTH GOD AND MAN”

By Saint Ephrem the Syrian – 4th Century

We confess one and the same individual as perfect God and perfect man. He is God the Word Which was flesh.

For if He was not man, why was Mary chosen? And if He is not God, whom does Gabriel call Lord?

If He was not man, who was laid in a manger? And if He is not God, whom did the angels who came down from heaven glorify?

If He was not man, who was wrapped in swaddling clothes, And if He is not God, in whose honor did the star appear?

If He was not man, whom did Simeon hold in his arms? And if He is God, to whom did Simeon say, “now lettest Thou Thy servant depart in peace”?

If He was not man, whom did Joseph take when he fled into Egypt? And if He is not God, who fulfilled the prophecy: “Out of Egypt have I called my Son”?

If He was not man, whom did John baptize? And if He is not God, to whom did the Father say: “This is my beloved Son, in Whom I am well pleased”?

If He was not man, who hungered in the desert? And if He is not God, unto whom did the angels come and minister?

If He was not man, who was invited to the marriage in Cana of Galilee? And if He is not God, who turned the water into wine?

If He was not man, who took the loaves in the desert? And if He is not God, who fed the five thousand men and their women and children with five loaves and two fish?

If He was not man, who slept in the ship? And if He is not God, who rebuked the waves and the sea?

If He was not man, with whom did Simon the Pharisee sit at meat? And if He is not God, who forgave the sins of the harlot?

If He was not man, who wore a man’s garment? And if He is not God, who healed the woman with the issue of blood when she touched His garment?

If He was not man, who spat on the ground and made clay? And if He is not God, who gave sight to the eyes of the blind man with the clay?

If He was not man, who wept at Lazarus’ grave?

And if He is not God, who commanded him to come forth out of the grave four days after his death?

If He was not man, whom did the Jews arrest in the garden? And if He is not God, who cast them to the ground with the words: “I am He”?

If He was not man, who was judged before Pilate? And if He is not God, who frightened Pilate’s wife in a dream?

If He was not man, whose garments were stripped from Him and parted by the soldiers? And if He is not God, why was the sun darkened upon His crucifixion?

If He was not man, who was crucified on the cross? And if He is not God, who shook the foundation of the earth?

If He was not man, whose hands and feet were nailed to the cross? And if He is not God, how did it happen that the veil of the temple was rent in twain, the rocks were rent, and the graves were opened?

If He was not man, who hung on the cross between the two thieves? And if He is not God, how could He say to the thief: “Today thou shalt be with me in paradise”?

If He was not man, who cried out, and gave up the ghost? And if He is not God, whose cry caused many bodies of the saints which slept to arise?

If He was not man, whom did the women see laid in the grave? And if He is not God, about whom did the angel say to them: “He is arisen, He is not here”?

If He was not man, whom did Thomas touch when he put his hands into the prints of the nails? And if He is not God, who entered through the doors that were shut?

If He was not man, who ate at the sea of Tiberias? And if He is not God, on whose orders were the nets filled with fishes?

If He was not man, whom did the apostles see carried up into heaven? And if He is not God, who ascended to the joyful cries of the angels, and to whom did the Father proclaim: “sit at My right hand”?

If He is not God and man then, indeed, our salvation is false, and false are the pronouncements of the prophets.

Sunday offering for December 4

Amount	Number
\$11.00	1 (loose)
\$15.00	1
\$20.00	4
\$25.00	1
\$30.00	1
\$40.00	2
\$70.00	1
\$75.00	1
\$80.00	2
\$85.00	1
\$120.00	1
\$130.00	1
\$300.00	1
\$400.00	1
<hr/>	
\$1666.00	

Parishioner Total: \$1646.00
 Visitor Total: \$20.00

Average / parish household (42): \$21.10
 Weekly Stewardship Goal: \$1288.00

Surplus: \$358.00

Sunday offering for December 11

Amount	Number
\$10.00	1
\$15.00	1
\$20.00	5
\$24.00	1 (loose)
\$25.00	1
\$30.00	1
\$40.00	3
\$50.00	2
\$60.00	1
\$75.00	1
\$100.00	2
\$160.00	1
\$400.00	1
<hr/>	
\$553.00	

Parishioner Total: \$1269.00
 Visitor Total: \$50.00

Average / parish household (42): \$16.27
 Weekly Stewardship Goal: \$1288.00

Deficit: (\$19.00)

REVERENDFUN.COM COPYRIGHT BIBLE GATEWAY

12-24-1997

I HATE TO ASK YOU NICE FOLKS TO MOVE,
 BUT THE INN'S MARKETING DEPARTMENT
 FIGURES THAT IT WILL ONLY BE A MATTER
 OF TIME BEFORE THIS TREE GETS BETTER
 RECOGNITION THAN YOUR SON

PARISH COMMITTEES

FINANCE COMMITTEE:

Myra Heltsley
 Stephen Hojsan
 Maria Hughes
 Bohdan Kniahynyckyj

PASTORAL COUNCIL:

Vladimir Bachynsky
 Olena Bankston
 Gabriel Espedal
 Mark Hartman
 Luke Miller

STEWARDSHIP (FUNDRAISING) COMMITTEE:

Bohdan Knianynyckyj
 Susan Avant
 John Heltsley (*fundraising consultant*)

SOCIAL COMMITTEE

Olena Bankston
 Olga Fedunyak
 Michael Miller
 Olga Miller
 Lubomyra Yoldas

**Українська Греко-Католицька Церква
Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer
Ukrainian Greco-Catholic Church**

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com
Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

The Twofold Coming of Christ

We do not preach only one coming of Christ, but a second as well, much more glorious than the first. The first coming was marked by patience; the second will bring the crown of a divine kingdom.

In general, whatever relates to our Lord Jesus Christ has two aspects. There is a birth from God before the ages, and a birth from a virgin at the fullness of time. There is a hidden coming, like that of rain on fleece, and a coming before all eyes, still in the future.

At the first coming He was wrapped in swaddling clothes in a manger. At His second coming He will be clothed in light as in a garment. In the first coming He

endured the cross, despising the shame; in the second coming He will be in glory, escorted by an army of angels.

We look then beyond the first coming and await the second. At the first coming we said: Blessed is He who comes in the name of the Lord. At the second we shall say it again; we shall go out with the angels to meet the Lord and cry out in adoration: Blessed is He who comes in the name of the Lord.

St. Cyril of Jerusalem

**For more information on Eastern spirituality, visit
www.ecpubs.com**